

какъ ще послужимъ, то е работа на началството. Ако не днесъ, сутрѣ ще встѣпимъ въ бой, и за насъ ще дойде редъ. . . .

Между това, полковитѣ музики цѣпяха въздуха и караха сърдцата ни усилено да тупатъ. Но ето, отряда дойде на една височина съ нашата позиция, на едно разстояние отъ насъ на 8—900 крачки по права линия и се спрѣ. Музикитѣ прѣдстанаха да свирятъ.

Войниците си сложиха пушкитѣ въ рогачи, снеха си ранцитѣ и всички почнаха съ шансовия инструментъ да се окопватъ, освѣнтъ една частъ отъ тѣхъ, които отидоха въ близката кория за дърва.

Мръкна се. На бивуака долу се раскладоха огневе, които освѣщаваха цѣлото пространство.

Между това усиления, между отряда на Мирски и Турцитѣ, бой никакъ не прѣставаше. Турцитѣ два пѣти се хвърляха върху Русситѣ, като искаха да ги отхвърлятъ назадъ и не имъ позволятъ да се окопаватъ, но и двата пѣти бѣха отблъснати. Малко по малко стрѣлбата и отъ двѣтѣ страни все повече и повече намаляваше, до гдѣто най послѣ, съвсѣмъ се почти прѣкрати. Казвамъ почти, защото Турцитѣ прѣзъ цѣлата нощъ, както на Шипка въ днитѣ 9, 10, 11 и 12 Августъ все продължаваха да попукуватъ. За туй пѣкъ на нашата позиция владѣеше пълна тишина. Прѣзъ нощта, обаче, тишината бѣ нарушена съ силни залпове, които се раздадоха на истокъ отъ бивуака долу. На слѣдующия день узнахме, че нашитѣ разѣзди, като се били подали значително напредъ, сѣ били срѣщнати отъ Турцитѣ съ залпове.

28 Декемврий. Нощта бѣше тиха, но тъмна и твърдѣ студена, при все това ний не мръзнахме толкова, колкото миналата вечеръ, ако тогава и да имахме огньове.

Въ 5 часа сутринята, още въ тъмно огъня въ Шейново се започна и все повече и повече се учестяваше. Огъ нашата позиция се виждаха очертаванията на позициитѣ на противникитѣ и то по паралелнитѣ огненни, отъ пушечнитѣ гърмежи, линии.